

95. Biologische snijmaïsrassen; Welke keuze 2003?

Op het moment worden er op Europees niveau heftige discussies gevoerd over de verplichting van biologisch snijmaïszaad in 2004. De noordelijke lidstaten zijn duidelijk voor maar de zuidelijke lidstaten willen graag uitstel. Een belangrijk argument tegen uitstel is dat de zaadbedrijven op dat moment afhaken waarmee de biologische sector op langere termijn een nog groter probleem heeft om de beschikbaarheid van biologisch zaaizaad te waarborgen. In tabel 1 zijn de snijmaïsrassen weergegeven die de verschillende vermeerderders als biologisch zaaizaad in 2003 beschikbaar hebben.

Tabel 1: Snijmaïsrassen waarvan in 2003 biologisch geproduceerd zaaizaad beschikbaar is

Vermeerderaar	Biologisch zaad
Advanta	Symphony-eko
Barenbrug	Eurostar
Cebeco	Geen
KWS	Romario, Tachilan
LG	Geen
Pioneer	Justina-eko
Zelder	Goldoli-eko

Om een indruk te krijgen hoe enkele van deze rassen onder biologische omstandigheden produceren zijn voor het tweede jaar enkele rassen op drie biologische melkveebedrijven met verschillende grondsoorten naast elkaar gezaaid:

- Jan van de Hurk op lichte zandgrond als tweedejaars snijmaïs na Luzerne.
- Pieter Boons op zandgrond als eerstejaars snijmaïs na broccoli
- Guido Frijns op löss als eerstejaars snijmaïs na gras/klaver.

De rassen zijn allemaal in minimaal 1 zaaimachinebreedte naast elkaar gezaaid. De opbrengst en voederwaarde zijn op 1 tijdstip per locatie bepaald, wat het droge stof percentage en voederwaarde van vroege en late rassen kan beïnvloeden. In tabel 2 zijn de resultaten van de droge stof opbrengst (ds-opbrengst) weergegeven.

Tabel 2: Vergelijking ds-opbrengst (ton/ha) snijmaïsrassen 2003

Ras	Licht zand	Zand	Löss	Gemiddelde rassen
Romario	13,0	16,3	19,5	16,3
Banguy	11,2	18,5	17,5	15,7
Eurostar	11,8	17,0	17,7	15,5
Nescio	13,6	15,5	16,4	15,2
Symphony	12,1	16,2	15,2	14,5
Justina	12,7	14,3	15,6	14,2
Crescendo	11,8	14,0	16,0	13,9
Nancis	13,3	13,1	14,4	13,6
Gemiddelde locaties	12,4	15,6	16,6	

Op de verschillende locaties presteerde Romario boven het gemiddelde. Banguy en Eurostar deden het op de potentieel betere locaties heel goed maar lieten het op het lichte zand een beetje afweten. Daarentegen produceerde Nescio juist op het lichte zand heel goed en zat het op de andere twee locaties op het gemiddelde. Hierbij moet echter vermeld worden dat de beginontwikkeling van Nescio op alle locaties te wensen overliet. Symphony, Justina en Crescendo zijn op alle locaties duidelijk middenmoters. Nancis produceerde op de lichte grond heel goed maar liet duidelijk productie liggen op de zand- en löss locaties. Nancis is wat dat betreft een rare eend in de bijt. Het is een heel vroeg ras wat heel vroeg in bloei schiet.

Het moet daarom niet te vroeg gezaaid worden zodat het snel in de lengte door kan groeien. Deze eigenschap maakt dit ras voor hele late zaai rond begin juni daarom juist weer heel geschikt.

In 2002 was de variatie van de rassen op de verschillende perceel heel groot. In overleg met de veehouders is daarom besloten in 2003 enkel 5 rassen te vergelijken in 3 herhaling. De rassen die vergeleken worden zijn Romario, Justina, Eurostar, Banguy en Oldham.

Nick van Eekeren en Jan de Wit
n.van.eekeren@louisbolk.nl